

JAARVERSLAG 1998

INTRO

Gegroet gij Rederijker en Rederijkerin,
Strijdbroeder en zuster in de strijd ,
gij allen die hier zijt,
't zij tegen of mét uw zin,
ge krijgt exact vijf tellen,
eer ik met mijn jaarverslag begin,
om vlug naar het WC te snellen !

Januari - **Nieuwjaarsfeest**

Het nieuwjaarsfeest van vorig jaar is u vast bijgebleven,
358 dagen geleden. Wat is dat in een mensenleven ?
Maar in die korte spanne verandert er een heleboel,
niets blijft hetzelfde, als u begrijpt wat ik bedoel.

Geen jaar geleden zijn wij dus lustig aan het vieren,
met honderd man en meer ons eigen aan 't plezieren.
Foto's van groteske smoelen wijzen ons de feestdis aan.
't Lijkt wel of we de Bende van Nijvel achterna moeten gaan.

De Baere heeft onze paling klaargestoomd, op drie manieren
die we, zo mogelijk, in overvloed naar binnen laten slieren,
Het carré-confituurke bij de koffie kan er nauwelijks bij,
Gezegend deze Vlaamse copieuze welvaartsmaatschappij.

Onder 't eten is op de achtergrond een streep Tinel te horen,
en tussendoor lijkt wel of Farce Majeur weer is herboren.
Zo ziet u maar dat het verleden zich steeds opnieuw herhaalt,
maar hopelijk niet vanavond, tenslotte hebben we genoeg betaald.

Februari - **Frank Cools** (Canterbury Tales)

In februari zitten vrij wat gefrustreerde mensen in De Swaene, omdat ze zich door de 'Canterbury Tales' bedrogen wanen. Zij denken namelijk, door de titel misleid, aan de Engelse prinses Diane, maar de vertellingen zijn volstrekt niet geïnspireerd door die nymfomane.

Frank Cools vertelt wel schunnige, maar middeleeuwse verhalen, op een paternale manier, in oud-Nederlands en op sandalen. Gezeten op zijn minifietsje, waaraan simpel' attributen hangen, begeleidt de pater zich van tijd met Gregoriaanse kerkgezangen.

Al lijkt de hele bedoening veeleer op religieuze gronden gefundeerd, dan wordt in zijn kronieken meer aan wérelmse geneugten gependend. Niet dat we daar, vandaag de dag, 600 jaren later, niet tegen kunnen, of dat we de middeleeuwer daarom de vleselijke genoegens misgunnen, 't is altijd minder erg dan presidenten, die met open gulp de wereld runnen

Maart - **Marc Platel** (Wetstraat)

In maart trekken we een politieke kaart met als joker Marc Platel, die onze visie op het strategisch pokerspel verruimen wil, ... jawel. Tegenwoordig is de ex-Wetstraatman bij de Vlaamse Democraten, die hij al meer dan 21 nieuwe ideeën aan kon praten.

Achter de politieke schermen krijg je echter troebel zicht, trek je één deur open, gaat er een andere deur weer dicht. (waar heb ik dat nog gehoord?) Platel steekt een beschuldigende vinger naar de klassieke partijen, maar ook naar de burger, die steeds weer ervoor kiest dezelfde op te vrijen.

Zo langs zijn neus weg probeert hij ons natuurlijk te overtuigen dat we anders moeten kiezen om, wat scheef gegroeid is, recht te buigen. Al is het onwaarschijnlijk dat de Vlaamse burger dat zal doen, die denkt in hoofdzaak aan belastingvrij beleggen én een goed pensioen.

April - **Marionettentheater Aalter**

In april reizen we in beperkt gezelschap van zo'n vijftig mensen, naar het Aalters marionettentheater, vol hooggespannen wensen. Op de affiche : een historisch onderhoudend drama in 6 bedrijven dat Erik Wille zomaar losjes uit de pols wist neer te schrijven.

Wel degelijk op ware feiten uit de jaren '40 gebaseerd, toen ons land door Hitler laffelijk en blits werd g'attaqueerd. 10 Fairey Battles zijn dan op 't Aalters vliegplein gestationeerd, en dat is zowat alles wat dan van onze luchtmacht nog resteert.

Hun opdracht is de bruggen van 't Albertkanaal te bombarderen, aleeer de Duitse pantserwagens ongemoeid door België defileren. Dramatisch is het lot van de T.69 (soixante-neuf pour les Wallons) en zijn twee piloten, die nabij Gent al door de Duitsers naar omlaag worden geschoten.

Gelukkig spelen de Aalterse autochtonen mee in die tragedie, zodat de harde realiteit zich vanzelf ontplooit tot een komedie. Met de volkse streektaalconversatie en de schuine vocabulaire, met bij wijlen wat improvisatie en op 't randje van het ordinair, is 't geheel een mooi prestatie, maar soixante-neuf... da's toch vulgair

Mei - **Kroegentocht**

De achtste mei is 't eerste ei maar pas gelegd of 't is al kroegentocht Joechei ! roepen de kasteleins in koor wanneer hun tap is uitverkocht. Ei, ei... verzucht het kroegencomité als zoveel kaartjes zijn verkocht. Voor mij, grinnikt de schatbewaarder, als hij ziet wat het heeft opgebracht.

Acht kroegen om te frequenteren, acht orkestjes om te horen, om acht uur te beginnen en acht keer met de tram gaan sporen. Acht pintjes geoffreerd gekregen en er acht zelf weggegeven, Acht tenen platgetrapt en evenzo bekeken met een scheve

Die **zesde** kroegentocht stond manifest in het teken van de **acht**, dat lijkt een contradictie, maar 't is veel eenvoudiger dan u dacht : tel de cijfers op van achtennegentig en dan bekomt U zeventien, de zeven en de één die geven samen acht, of niet misschien ?

U vindt het allicht dwaas deze gelegenheid met **getallen** te verklaren ? Ik geloof het evenmin , 't is apekool en larie allemaal te gare. Daarom zou je denken dat de mensheid uit halve garen moet bestaan, als een willekeurig getal, zoals 2000, de hele wereld tilt doet slaan.

Ik geef volmondig toe : ik zit ernaast, praat naast de kwestie, niet ter zake, de kroegentocht daartegen, da's een goede gewoonte om niet kwijt te raken.

J. Cleppe

De 12de mei, da's amper enkele dagen na voorgaande feiten,
komt Jacques Cleppe in de Swaene een serieus geval bepleiten.
In 't Meetjesland met name heeft hij een project op touw gezet
wat voor 'Natuur en Landschap' een hele hap weghaalt uit hun budget.

'De streekgids van het Meetjesland' is waar het hier om draait,
waar Jacques hartstochtelijk en fanatiek met veel lof over kraait.
En grotendeels krijgt hij voor deze ene keer van mij gelijk :
het is een prachtig kijk- en doeboek, hoe ik het ook bekijk.

De mondelinge promotie van het naslagwerk wordt nog gestimuleerd,
als dia's van heimateigen beest en landschap worden geprojecteerd.
het lijkt mij ietentwat verdacht, wanneer ik kijk naar al die fraaie plaatjes,
en al die beesten zonder schroom poseren zie voor de foto-apparaatjes :
dan kan ik toch niet nalaten bij mezelf de vraag te stellen
of hun ledenbestand niet ergens een taxidermist zou tellen.

uni - **Avondwandeling Kortrijk**

Het goede weer in juni brengt ons in Kortrijk om een wandeling te maken.
Blijkt dat we ginder ook tussen de graafmachines geplet kunnen raken.
De hele markt is omgeploegd, 't is moeizaam zich een weg te banen.
je zou je bijna thuis, in de buurt van de Kerkstraat ergens wanen.

Dat laarzen best van pas konden komen, heeft niemand ons verteld,
daar staan we schoon te blinken in ons kostuum op 't Guldensporenveld.
Toevallig vinden we daar een paar sympathieke Kortrijksanen bereid
om ons te vergezellen doorheen de straten en langsheen vergane tijd.

Maar de stad heeft manifest een mankement aan historische monumenten.
Sint-Maarten, 't Belfort en de Broeltorens zijn d'enige ouwe elementen
uit een middeleeuws verleden, de rest is al geruime tijd in gruz'lementen.
En de rest van 't patrimonium behoort tot de moderne etablissementen.

Het stadsbezoek aan Kortrijk viel niet echt mee, vanonder een paraplu
het deed me denken aan een liedje, hoe heette dat nu weer, dedju ?
'Singing in the rain' was 't zeker niet, 't was iets in 't Frans uit een revue,
'N' oublie jamais' was het in geen geval, 't was iets zoals 'Les temps perdus'...

Juli

-

11 juli-uitstap

Gelukkig de armen van geest, zij zullen het Rijk binnenschrijden.
Gelukkig die thuis zijn in juli, zij kunnen met de bus meerijden.
Op dat moment is uw griffier ongelukkigerwijs, maar niet tegen zijn zin
op logement in Italië, Toscane, bij Lucìa en Paòlo, de boer en de boerin,

Let wel, ik hoef er niet te maaien, noch het hooi naar binnenrijven,
ook geen enkel zaadje zaaien of te helpen bij het plukken der olijven.
Terwijl jullie op de 11de in de Westhoek 'Flanders Fields' bekijken,
waar rode klapprozen gedijen op een grond doordrenkt van lijken,

zit ik zalig aan een zwembad op een heuvelrug onder oleanders,
en droom, ver weg van 't platte, natte land aan zee, van heel iets anders :
van blauwe lucht en zwoele wind, van mensen die praten als in opera,
van pasta fresca, zongerijpte pomodori en een fles chianti op de tavola.

En prakkezeer hoe mooi het leven is, kan zijn, had kunnen zijn,
voor die duizenden jongens duellerend op de demarcatielijn.
Ze hadden allemaal niet dood ontmoeten, hadden dààr niet moeten zijn.
Ze hadden samen moeten klinken in de zon met een glas wijn...

op de ongezondheid van de hoge heren die hen ten oorlog stuurden
en ze hadden moeten lachen, terwijl ze kogels in hùn richting vuurden.

U hoort dat ik een ietsiepietsie hoogdravend dreig te worden,
't wordt hoogste tijd tijd dat ik terugkeer tot de dagelijkse orde...

September

-

Frank De Gruyter

Als in een zucht is die hele zomer in vlagen aan ons voorbijgetrokken,
wanneer Frank De Gruyter afstapt aan 't Kleitenhof, op weg naar Knokke. (eigenlijk reed hij naar Blan-
't Is al september en de grootste files van 't seizoen zijn gepasseerd, kenberge, maar dat rijmt niet)
maar hij zit duidelijk in een depressie en is danig getraumatiseerd.

't Is allemaal in zijn ster geslagen en bij de psychiater was 't geen avance
We gunnen hem daarom de kans voor een therapeutische seance
en laten hem op de bühne los om zijn psyche van die last te zuiveren.
Wat we zien is werkelijk verschrikkelijk, echt iets om van te huiveren.

Dit is geen mens meer die daar staat, het is een wrak in velerlei gestalten,
een typisch voorbeeld van schizofrenie, met een hoog gespletenheidsgehalte.
En zie : de therapie, ze werkt ! Pas heeft hij al zijn typetjes op ons losgelaten,
of hij stapt herboren van de scène, al heeft hij daarvan zélf niets in de gaten.

(Ik hoop dat Frank bij toeval hier niet zit, 't zou zijn genezing kunnen schaden,
als hij mocht horen dat zijn optreden in feite niets anders was dan maskerade)

Oktober - **Roger Marynissen**

Wie authentieke kunstwerken van valse wil leren onderscheiden,
en zich in bijzonderheid over die materie in wil laten wijden,
komt in oktober luisteren naar Roger Marynissen zijn exposé,
hoe men imitaties makkelijk herkent en over het gevolgde procédé.

Deze nestor in de expertise, gaat rustig en beminnelijk expliciteren
hoe moeilijk het vaak is het origineel van de kopie te detecteren.
De man vertelt in alle onschuld en zich onbewust van de harde feiten,
dat in de kamer members zitten die beschikken over zekere kwaliteiten,

die in hun vrije tijd niet nagelbijten of in volstreekte luiheid slijten,
maar met penseel en verf ook één en ander kunnen konterfeiten.
Bij deze dus, geacht publiek, bent u gewaarschuwd voor malafide leden,
die dank zij het advies van de expert straks naar u toe komen getreden

en u een originele Permeke of Van Gogh proberen te verhandelen.
Namen wil ik niet noemen. In elk geval : u stuurt ze beter wandelen !

November - **Toneel / Motie van wanorde**

November wordt zo zoetjesaan de maand voor het toneel, traditie zo te zeggen.
De avonden gaan lengen, de blaren zijn geruimd en we gaan binnen kaartje leggen,
maar niet een stelletje ongerogeld dat al sinds maanden onafgebroken repeteert.
Waarschijnlijk kunnen zij thuis hun draai niet vinden of zijn door toneel geobsedeerd.

Of ze werden door een hardnekkige en evenzeer goedaardige microbe geïnfecteerd,
waardoor de héle Rederijkerskamer, op zijn beurt besmet, aan het toneel participeert ?
Enfin, wij prijzen ons gelukkig - ondanks hun raar gedrag - met deze gekke bende,
die het Knesselaars publiek - 't was lang geleden - met een lachsucces verwende.

Ik weet niet of het past op deze feestvergadering een motie te poneren,
aangaande het toneel, omdat ik daarmee de sfeer niet wil troubleren....
Maar kom, omdat ge aandringt en daar ik een bron wil zijn van inspiratie,
wil ik de regisseur toch vragen even stil te staan bij de voorbij' interpretatie.

Gezien recente evoluties op de professionele theaterscène,
waar men geile taferelen opvoert, bloot en zonder gêne,
meen ik dat wij, als amateurs, en zeker bij deze gelegenheid,
een unieke kans hebben gemist bij al die overspeligheid.

Een lichte, blote adaptatie had de wanorde compleet gemaakt
en ons toneel was tot de verste uithoeken bekend geraakt.
Waarschijnlijk wordt mijn voorstel afgedaan als voyeurisme,
al hou ik het liever bij de term : geprofessionaliseerd amateurisme,
niet te verwarren met het begrip : conventioneel amateurisme,
waarbij alleen maar blote voeten zijn te zien, of ik vergis me.

Nog altijd in dezelfde maand is 't weerom Sint-Elooi te vieren,
met een mis en aperitiefconcert kunnen we iedereen plezieren,
behalve uw griffier, want die is alweer afwezig en op zijn lappen :
't is daarom niet zo evident voor mij over dit item veel te klappen.

'k zou daarentegen kunnen vertellen hoe mijn zondag is verlopen,
't is enkel zeer de vraag of iemand daarvoor warm zal lopen.
Daarom stel ik u voor, een kort gedichtje voor te dragen,
ter afwisseling, van een anoniem auteur, zonder overheidstoelage :

Konijn

't Is wit en 't zit op de pelouse
te knabb'len aan een sprietje gras.
Terwijl ik rustig zit te soezen,
kijk ik vanachter 't vensterglas.

Een stem klinkt op de radio
die zegt, op heel serieuze toon :
'De president pleegde fellatio,
zo luidt vanuit het pentagoon.'

Ik haal het woordenboek erbij
en krijg subiet twee rode oren.
Dan merk ik buiten op de wei,
dat zulks een langoor niet kan storen.
(anoniem auteur)

't Is jammer dat dergelijke leemtes in het jaarverslag opduiken,
maar 't is wel een excuus om es wat anders uit mijn botten te stuiken.

Het enige wat me rest is de vergadering in december voor de leden,
'k ben ver aan 't eind van mijn latijn, ik vraag me af wat we daar deden.
O ja,... eerst waren er vijf nieuwe members waarover we moesten beslissen,
Pieter, Dirk en Frans, Koen en Frank Degruyter, bevrijd nu van z'n muizenissen.

Toen kwam de Deken aan het woord over het reilen en zeilen van toen.
Honderd en vijf jaar geleden moesten de Strijdbroeders alleen het doen.
Tegenwoordig, sinds 't jaar vijfenvijftig, helpen de Rederijkers een handje,
en die samenwerking verloopt gezwind, al is er af en toe eens een brandje.

De recente geschiedenis weerspiegelt zich ook in heraldiekers boek,
waaruit hij gulden dia's projecteert van ons historie op een zilveren doek.
Die avond wordt er ook fel geklonken, op 't lidmaatschap èn de maatschappij,
je voelt op zo'n plenaire zitting dat er een sfeer heerst van : we zijn erbij !

Vanavond evenzo hoop ik voor u hetzelfde, dat ambiance troef mag zijn
Ik hou het voor bekeken, wens u een fijne avond en ... in uw tuin een wit konijn !

